

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.320/2017/4.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
. Rothermel Erika előadó bíró
. Márton Gizella bíró

A felperes: Felperes
(**cím**)

A felperes képviselője: . Bálint Tünde Ügyvédi Iroda
. Bálint Tünde ügyvéd
(**cím**)

Az alperes: Pest Megyei Kormányhivatal, mint a
Nemzeti Közlekedési Hatóság Központ
jogutóda
(1052 Budapest, Városház utca 7.)

A per tárgya: közlekedésfelügyeleti ügy
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Környéki Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
4.K.27.771/2016/4. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria
- a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
4.K.27.771/2016/4. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön
felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2015. szeptember 17-én „B” kategóriás járművezetői tanfolyamra jelentkezett, majd annak elvégzését követően alapismereti és forgalmi vizsgát tett, a vizsgaigazolást átvette. A felperes a tanfolyamra jelentkezés alkalmával a jelentkezési adatlapon (a továbbiakban: Adatlapon) úgy nyilatkozott, hogy a járművezetéstől a bíróság, illetve a szabálysértési szakhatóság

jogerősen nem tiltotta el, és nemmel válaszolt arra a kérdésre is, hogy a járművezetésre jogosító okmányát a hatóság visszavonta-e. A járművezetéstől való eltiltás tényét nem közölte. Az elsőfokú közlekedési hatóság 2016. január 29. napján kelt PMKF/JV/NS/A/70/0/2016. számú határozatával a felperes forgalmi vizsgáját érvénytelenítette, a vizsgaigazolást visszavonta.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2016. május 24. napján kelt EH/MD/NS/A/718/3/2016. számú határozatával az elsőfokú döntést helyben hagyta. Határozatában megállapította, hogy a felperes a jelentkezési lap 8. pontjánál valótlan nyilatkozatot tett, ezért a közúti járművezetők és a közúti közlekedési szakemberek képzésének és vizsgáztatásának részletes szabályairól szóló 24/2005. (IV.21.) GKM rendelet (a továbbiakban: R.) 15.§ (6) bekezdése alapján a felperes vizsgáját érvénytelenítenie kellett. Az alperes határozatának indokolásában rögzítette, hogy az elsőfokú hatóság hivatkozása az Európai Parlament és Tanács 2006/126/EK Irányelvére (a továbbiakban: Irányelv) csak tájékoztatásul szolgál.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [3] A felperes keresetében az alperesi határozatnak az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését kérte.
- [4] Az alperes fenntartva határozatának indokolásában foglaltakat, a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában az R. 15.§ (6) bekezdésén túl hivatkozott az egységes bírói gyakorlatra, a Kúria Kfv.II.38.106/2017/11., Kfv. III.37.385/2016/5. és a Kfv.III.38.048/2015/5. számú ítéleteire. Ezek szerint a járművezetéskor kitöltött Adatlap nem a valóságnak megfelelő kitöltése hamis adatközlés, a hatóság félrevezetését jelenti és megalapozza a vizsgák érvénytelenítését, a vizsgaigazolások visszavonását. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes az Adatlap 8. pontjában - általa sem vitatottan - nemleges választ adott. Ezzel szemben az alperesnek - jogsegély útján - a német hatóságtól tudomására jutott, hogy a felperes vezetői engedélye 2013. évben a felperes mentális betegsége miatt érvénytelenítésre került és a német hatóság a járművezetői jogosultság visszaállítására pozitív orvos-pszichológiai szakvélemény bemutatását írta elő. A felperes részéről az Adatlap 8. pontjában adott nemleges és ezáltal megtévesztő, a hatóságot félrevezető válasz alapján a hatóságnak az R. 15.§ (6) bekezdése alapján mérlegelés nélkül kellett a vizsgák érvénytelenítéséről és a vizsgaigazolások visszavonásáról döntenie.
- [6] Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes iratellenesen állította, miszerint az Adatlap 2., 4. és 6. pontjaira adott felperesi válaszokat minősítette a hatóság valótlanoknak, valójában

nem felel meg a valóságnak, hogy a hatóság a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII.28.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm.r.) 16.§ (1)-(3) bekezdései alapján vonta volna vissza a vizsgaigazolásokat, illetőleg az sem, hogy a hatóság a német vezetői engedélyhez előírt feltételeket határozott volna meg követelményként. Az alperesi határozat egyértelműen a hatóság félrevezetésének tényén és az R. 15.§ (6) bekezdésén alapult.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új ítélet meghozatalát kérte, amely a kereseti kérelemben foglaltaknak eleget tesz. Felülvizsgálati kérelmében állította, hogy az ítélet jogszabálysértő, a felperes jogait mind a hatósági, mind a bírósági döntés sérti, kifejezetten elvi jogokat sért. Hivatkozott arra, hogy többször kifejtette, miszerint az Adatlapon nem állított valótlan tényeket, mert sem a bíróság, sem a rendőrség nem kötötte vezetői jogosultsága gyakorlását orvosi vizsgálatához. Az érintett orvos-pszichológiai vizsgálat kapcsán a valóságnak megfelelően nyilatkozta, hogy azt a Landkreis Aurich rendelte el, amelynek eleget tett. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a vezetői jogosultsága gyakorlását bíróság vagy rendőrség egészségi alkalmassághoz kötötte volna, ezt az alperes sem bizonyította. A felperes kifejtette, hogy az alperes nem jelölte meg határozatában és a peres eljárásban sem, hogy melyik német bíróságtól, hatóságtól származó számú és keltű határozat kötelezi vizsgálatra. Sérelmezte, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta a felperesi előadásokat, azokat nem megfelelően, nem tartalmuk szerint ítélte meg, a bizonyítékokat mellőzte. A megkeresett német hatóság is csak egy tájékoztatást adott arról, hogy amennyiben Németországban szeretné jogosítványát megújítani, úgy a német hatóságoknak egy szakvéleményt kellene bemutatnia. A felperes szerint az elsőfokú bíróság megsértette a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 336/A.§ (2) bekezdését, valamint a Pp. 206.§ (1) bekezdését.
- [8] Az alperes felülvizsgálati kérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [9] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [10] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott a közigazgatási határozatok jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért. A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá. Az R. 15.§ (6) bekezdése szerint a közlekedési hatóság érvényteleníti azt a vizsgát, amelyet a vizsgázó a közlekedési

hatóság félrevezetésével, hamis adatok közlésével, jogszabályban meghatározott feltételek hiányában, vagy a vizsgáztatás szabályainak megsértésével tett le. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes engedélye 2013. évben a felperes mentális betegsége miatt érvénytelenítésre került és a német hatóság a járművezetői jogosultság visszaállítására (ezzel lényegében vezetésre jogosító okmány visszaadását) pozitív orvos-pszichológiai szakvélemény bemutatását írta elő. Erről a tényről a felperes az Adatlapban (8. pont) nemlegesen nyilatkozott, ezáltal hamis adatot közölt a hatósággal. Tény ugyanis, hogy vezetői engedélye visszavonásra került, és e körben irreleváns, hogy bíróság vagy hatóság döntése nyomán fosztották-e meg, vagy egyszerűen egészségi okokból vonták vissza azt. Az a körülmény, hogy nem a vezetői engedély visszaadásához, hanem megszerzéséhez kellett a pozitív orvos-pszichológiai szakvélemény szintén másodlagos, mert a 8. pont a vezetői jogosultság gyakorlásának feltételhez kötésére is utal, mely ezzel egyenértékű. A lényeg, hogy a felperes számára a német hatóság feltételt szabott, amelyet a magyar hatóság előtt letagadott. Ezt a tényt nem teszi meg nem történtté a felperes azon igyekezete, hogy az Adatlap fogalom/szó készletét kiforgatva próbálja cáfolni a magyar hatóság megtévesztését. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes eljárásában tisztázta a tényállást, a német hatóság a megkeresésre adott válasza az alperes állításait, döntését alátámasztotta. Ennélfogva a perben nem az alperesnek, hanem a felperesnek kellett volna bizonyítania, így nem sérült a Pp. 336/A.§ (2) bekezdésében foglaltak. A felperes - a rá háruló bizonyítási teher ellenére - ugyanakkor mindvégig csak állította, hogy az Adatlap kérdéseire adott válaszai megfeleltek a valós tényeknek, de alátámasztani nem tudta azt, melyet az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§ (1) bekezdése szerint helyesen értékelt.

- [11] Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [12] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [13] Az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő, az ügyben tárgyalás tartására nem került sor, így - pernyertessége ellenére - felszámítható perköltsége nem keletkezett, ezért erről rendelkezni nem kellett.
- [14] A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2018. március 7.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Rothermel Erika s.k.
előadó bíró, Dr. Márton Gizella s.k. bíró**